

ת"פ 30772/12/17 - מדינת ישראל נגד יוסף גבר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 30772-12-17 מדינת ישראל נ' גבר

בפני
בעניין: כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יוסף גבר

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד נעמה ישראל

ב"כ הנאשם: עו"ד אנואר בשיר

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירות נהיגה פוחזת של רכב וזיוף סימני זיהוי של רכב, בשל מעשים שביצע ביום 7.4.17. סמוך לפני מועד זה, הנאשם רכש רכב תמורת סך 300 ₪ בידעו כי הרכב מיועד לפירוק, אין לו רישיון רכב ואינו כשיר לנהיגה. הנאשם לקח את הרכב מביתו של הבעלים, וביום 7.4.17, בשעות הערב, בהיותו נהג חדש, נהג ברכב במשך מספר שעות כשעל הרכב הורכבה לוחית זיהוי של רכב אחר. הנאשם הציע לשני קטינים להסיעם ברכב, הם נענו להזמנתו והוא הסיעם. בשלב מסוים, הגיע הנאשם לדרך השלום, המובילה ליישוב טלז סטון, וכשראה שבמקום יש פקק תנועה, הסתובב ונסע בניגוד לכיוון התנועה. רכב משטרה שנסע במקום נאלץ לעצור בצד על מנת למנוע התנגשות עם רכבו של הנאשם. רכב המשטרה הסתובב והשוטרים נסעו אחרי רכבו של הנאשם ואף ניסו לחסום את דרכו. הנאשם עצר את הרכב והוא והקטינים ברחו ממנו. הקטינים נעצרו סמוך למקום עצירת הרכב ואילו הנאשם נעצר מאוחר יותר.

2. הצדדים הציגו הסדר דיוני במסגרתו כתב האישום תוקן. הוסכם כי הנאשם יודה בכתב האישום המתוקן ויורשע, ויוכן בעניינו תסקיר שירות המבחן, אשר יתייחס גם לאפשרות ביטול ההרשעה. המאשימה הודיעה, כי עמדתה להותרת ההרשעה על כנה ולמאסר בפועל, אך תשוב ותשוחח עם ב"כ הנאשם בעניינים אלה, לאחר קבלת תסקיר לבסוף הוסכם כי ב"כ הנאשם יהיה חופשי בטיעוניו.

3. תסקיר מבחן שהוגש ביום 2.12.18, מלמד כי הנאשם בן 20, רווק, גר עם אמו ואחותו בבית סבם, בוגר 12 שנות לימוד ומזה כשמונה חודשים עובד כמלקט מוצרים בחברה. הוריו פרודים והוא אינו בקשר עם אביו, אשר אף לא

היה דמות משמעותית בחייו של הנאשם לאורך שנות ילדותו. אמו של הנאשם, שגידלה את ילדיה בגפה, התמודדה לאורך השנים עם קשיים כלכליים שהובילו לכך שהנאשם גדל בבית דודתו למשך תקופה מסוימת בחייו, הגם שיש לו קשר טוב עם אמו. שירות המבחן התרשם כי נסיבות חייו וילדותו של הנאשם הותירו בו את חותמם, אך הוא מביע רצון לחיות חיים תקינים.

לנאשם אין הרשעות קודמות אך הוא התקשה לקבל אחריות על כל סעיפי העבירות שבהן הורשע. הוא הביע חרטה על ביצוע העבירות, עם זאת הוא התקשה להעמיק בנסיבות שהובילו לביצוען. שירות המבחן הציע לנאשם להשתלב בטיפול, ואולם הוא שלל נזקקות טיפולית. לנוכח מאפייניו האישיותיים של הנאשם והתרשמות שירות המבחן כי הוא מבין את חומרת מעשיו וכן לנוכח רצונו לחיות חיים שומרי חוק, הומלץ לגזור עליו שירות לתועלת הציבור.

4. תסקיר משלים שהוגש ביום 19.12.18, התייחס לסוגית ביטול ההרשעה. שירות המבחן התלבט בענין זה, התייחס לחומרת העבירה וסירוב הנאשם להשתלב בטיפול, על אף ההתרשמות מנזקקות טיפולית גבוהה, מחד גיסא, ולהתמדתו במסגרת תעסוקתית והחשש כי הרשעה תוביל לפגיעה בדימויו העצמי מאידך גיסא. בסופו של יום, המליץ שירות המבחן להרשיע את הנאשם לגזור עליו 200 שעות שירות לתועלת הציבור.

5. המאשימה ביקשה להותיר את הרשעת הנאשם על כנה ולקבוע בעניינו מתחם עונש הולם הנע בין שישה לשנים-עשר חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה ביקשה לגזור על הנאשם שישה חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופסילה בפועל ועל תנאי מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה. הודגשו הסיכון שנגרם כתוצאה ממעשיו של הנאשם וחומרת העבירות.

טענת ב"כ הנאשם, לפיה המאשימה חרגה בטיעוניה מעמדתה על פי הסדר הטיעון, אין לה תימוכין בפרוטוקול הדיון מיום 5.3.18 או בכל ראייה אחרת.

6. ב"כ הנאשם ביקש להימנע מהרשעת הנאשם, תוך שהתייחס לעבודתו הנוכחית של הנאשם ולתכניותיו ללמוד נהיגה על רכב ציבורי. ב"כ הנאשם הדגיש את נסיבות חייו הקשות של הנאשם, את הודאתו בכתב האישום, וטען כי יש להתייחס בגזר הדין לעונשים שהוטלו על הקטינים שהיו יחד עמו ברכב. עוד הודגש גילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירה, ונטען כי נסיבות ביצועה אינן חמורות. ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצתו העונשית של שירות המבחן.

7. הנאשם לא ביקש להוסיף לכך דבר.

סוגית ביטול ההרשעה

8. עבירת הנהיגה הפוזת נועדה להגן על ביטחונם של ציבור המשתמשים בדרך, נהגים, נוסעים והולכי רגל ועל הסדר הציבורי.

9. במקרה דנן, מידת הפגיעה בערכים המוגנים שנגרמה כתוצאה ממעשיו של הנאשם, היתה בינונית; סביב הנאשם נסעו כלי רכב רבים, שכן תואר כי במקום נוצר פקק תנועה. המקום מצוי בתווך, בין כביש בינעירוני לדרך עירונית, והשעה הייתה שעת ערב מאוחרת, נטולת תאורה טבעית. נסיעה בניגוד לכיוון התנועה יוצרת, ככלל, סכנה גבוהה, שכן אין לדעת מתי יגיח ממול רכב הנוסע כחוק.
10. קודם לכן, הנאשם נהג במשך מספר שעות ברכב שהורד מן הכביש והיה אסור לנסיעה. דרישת רישוי הרכב נועדה למנוע את הסיכון הנוצר משימוש בכלי רכב שבהם ליקויי בטיחות, והשימוש של הנאשם ברכב כזה הגביר את הסיכון שנשקף מתוך הנסיעה המסוכנת בניגוד לכיוון התנועה.
11. הנאשם סיכן לא רק את עצמו, אלא גם שני קטינים שהסיע יחד עמו ברכב בשעה שהוא עצמו היה נהג חדש, ומשכך - גם בלתי מיומן.
12. לא ניתן להפריז במידת הסיכון שיצרו מעשיו של הנאשם לאורך השעות שבהן נהג ברכב. עם זאת, למרבה המזל, ניידת המשטרה שנסעה מולו כחוק הצליחה לסטות הצידה ולעצור, והמרדף שהתנהל אחר רכבו של הנאשם, אשר כפי הנראה לא היה ארוך, כמו גם נסיעתו המסוכנת של הנאשם ברכב שאינו מורשה בשימוש, לא גרמו לפגיעה באיש.
13. עבירת זיוף סימני הזהוי של הרכב נועדה לשמור על הסדר הציבורי ולאפשר לרשויות האכיפה לזהות כלי רכב שנהגיהם ביצעו עבירות. במקרה דנן הסיכון של אכיפה כלפי אחרים, חפים מכל חטא, לא התממש, שכן הנאשם נתפס, כך גם הרכב ודבר הזיוף התגלה. עם זאת, מעשה העבירה עצמו הצריך תכנון מראש והצטיידות בלוחית רישוי מזויפת.
14. העבירות שביצע הנאשם בוצעו לאורך מספר שעות, שבמהלכן היו אינספור רגעים שבהם יכול היה הנאשם להפסיק את מעשיו, ותחת זאת הוא בחר להחריפם. אמנם עבירת הנהיגה הפוזת ברכב כוללת גם נהיגה רשלנית, ואולם היסוד הנפשי של הנאשם במקרה דנן היה מודעות עמוקה למעשיו המסוכנים.
15. הקטל בכבישים הוא רעה חולה שקשה לבלום אותה. למרבה הצער, נהיגה פרועה ומסוכנת של נהגים היא בבחינת חזון נפרץ, ההופך את השימוש היומיומי בדרכים, שהוא הכרחי כמעט לכלל האוכלוסייה, לבלתי בטוח ומסוכן. עובדות אלה מחייבות שקילתם של שיקולי הרתעה כללית.
16. בנסיבות שתוארו אין מתקיים התנאי הראשון שנקבע בע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל** (פ"ד נב(3)), (337 (להלן: "**הלכת כתב**") כאחד משני התנאים המצטברים, המאפשרים הימנעות מהרשעת נאשם שהוכחה אשמתו בפלילים, והימנעות מהרשעת הנאשם בנסיבות המקרה דנן תפגע בשיקולי הענישה האחרים.

17. מעבר לצורך, אתיחס גם לשאלת אפשרות פגיעת ההרשעה בשיקומו של הנאשם.

הגם ששירות המבחן מתרשם כי קיימת נזקקות טיפולית גבוהה אצל הנאשם, הנאשם שלל צורך בטיפול. משכך, קשה לשוח בעניינו במונחי שיקום. אמנם, שירות המבחן התייחס להתמדת הנאשם במסגרת תעסוקתית כאל גורם המקים סיכוי לשיקום, ואולם לא הוכח כי עצם הרשעת הנאשם (להבדיל מסוג העונש שייגזר עליו), עשויה לפגוע בהמשך העסקתו במקום בו הוא מועסק כעת; הנאשם מועסק בחברה פרטית, שאינה נכללת בין הגורמים הרשאים לקבל מידע מהמרשם הפלילי, ומשכך הרשעתו אינה יכולה להשפיע על המשך העסקתו בה.

18. אשר לרצונו של הנאשם ללמוד נהיגה על רכב ציבורי, יש לומר כי תכנית זו כלל לא נזכרה בתסקיר שערך שירות המבחן, אשר התרשמתי כי ערך בדיקה מקיפה ומעמיקה על חייו של הנאשם, שאיפותיו ותכניותיו לעתיד. בשלב זה, מדובר בתוכנית ובשאפייה לעתיד גרידא, אשר הנאשם לא עשה כל מעשה כדי לנסות ולהוציאה אל הפועל. מכל מקום, אף אם יהיה בהרשעה כדי להשפיע על שיקול הדעת של גורמי הרישוי, העבירות שביצע הנאשם הן רלבנטיות לסוגית הרישוי לנהיגה על רכב ציבורי. מן הראוי, שמידע בדבר אופן הנהיגה של הנאשם ברכב, בהיותו נהג חדש, ומידת הסיכון שיצר למשתמשי הדרך בשעת ביצוע העבירות, יובאו לפני גורמי הרישוי בעת מתן החלטתם, והסתרתו בדרך של הימנעות מהרשעה, אינה ראויה.

19. לנוכח האמור לעיל, אין מקום לבטל את הרשעת הנאשם.

מתחם העונש ההולם

20. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם אשקול את מידת הפגיעה של מעשיו של הנאשם בערכים המוגנים ואת הנסיבות שבהן נעברו העבירות כפי שפורטו לעיל, נסיבות המצויות, כאמור, ברף בינוני של חומרה.

21. בחינת הפסיקה מלמדת כי על מי שביצע עבירת נהיגה בפזיזות וברשלנות בנסיבות דומות נגזרו עונשים שכללו רכיב מהותי של מאסר בפועל או בעבודות שירות. ראו רע"פ 5471/13 **חמד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 28.10.13); רע"פ 10476/09 **סביח נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 21.10.10); ע"פ 3802/10 **אלון נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 26.10.10); רע"פ 10116/16 **דסוקי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 24.1.17); עפ"ג (מרכז) 6335-09-16 **מדינת ישראל נ' אל עביאת** (פורסם בנבו 19.12.17); ת"פ (מח' י-ם) 14534-06-13 **מדינת ישראל נ' מדבוח** (18.2.15) והפסיקה הנזכרת שם; ע"פ (י-ם) 51132-01-16 **חיים נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 18.7.16).

22. נטען כי הקטינים הועמדו לדין וכי גזר הדין בעניינם, אשר לא הוצג לי, רלבנטי לקביעת העונש. יש לומר כי הקטינים, ככל שביצעו עבירות, ביצעו אותן בהיותם קטינים ובנוסף - וזה העיקר - הם לא נהגו ברכב, ובכך שונה עניינם באופן מהותי מעניינו של הנאשם.

23. לנוכח האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם מתחיל ממאסר בעבודות שירות ומגיע עד לשנת

מאסר בפועל, ולצד עונשי מאסר מותנה, קנס ופסילה בפועל ועל תנאי מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה. הוראת סעיף 38(1) לפקודת התעבורה, קובעת עונש מזערי של שלושה חודשי פסילה בגין העבירה שבה הורשע הנאשם.

העונש המתאים לנאשם

24. שקלתי לקולא את גילו הצעיר מאוד של הנאשם בעת ביצוע העבירה וכעת וכן את העדרו של עבר פלילי.

25. עוד שקלתי לקולא את החיסכון בזמן שיפוטי שהביאה עמה הודאת הנאשם במיוחס לו בכתב האישום המתוקן. עם זאת, לא ניתן להתעלם מהעובדה, כי הגם שהנאשם הביע לפני שירות המבחן חרטה על מעשיו, הוא התקשה לקבל עליהם אחריות מלאה. קושי זה בא לביטוי גם בהתנהלות שתוארה בפרוטוקול הדיון מיום 5.3.18. קושי לקבל אחריות על המעשים מרמז על בעייתיות בהבנת והפנמת הפסול שבהם ומקים סיכון להישנות התנהגות פורצת חוק. סיכון זה שריר וקיים שעה שהנאשם מסרב להליך טיפולי, שעל פי הערכת שירות המבחן הוא זקוק לו מאד, והוא מחייב שקילת שיקולי הרתעה אישית והגנה על הציבור, שיבואו לביטוי בתוך מתחם העונש ההולם.

26. שקלתי לזכות הנאשם את נסיבות חייו המורכבות והעובדה כי הצליח לסיים 12 שנות לימוד ולהתמיד במסגרת תעסוקתית חרף כך. עובדות אלה מלמדות, כי רצונו של הנאשם לחיות אורח חיים תקין ונורמטיבי, נתמך במעשים של ממש. ללא ספק, גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, תביא לפגיעה בעבודתו. עם זאת, שיקול זה אינו יכול להיות מכריע ולגבור על יתר השיקולים שנמנו לעיל, והוא אף אינו יכול להצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם. בהקשר זה אציין, כי אני ערה להמלצתו של שירות המבחן, אשר על פי תפקידו וייעודו, בוחן בעיקר את ההיבטים הקשורים בהשפעת העונש על הנאשם עצמו. מכלול שיקולי הענישה שיש לשקול במקרה דנן, אינו מאפשר לקבל את המלצתו העונשית של שירות המבחן.

27. כפי שתואר לעיל, נהיגה פרועה בכלי רכב היא מחזה שכיח בכבישי הארץ. רבים החוטאים בה, היא גורמת לסכנה ממשית לכל משתמשי הדרך, ולעיתים קרובות אף גורמת לפגיעות בגוף ובנפש. תופעה זו מחייבת נקיטת ענישה מחמירה, שתרתיע את הציבור, ובפרט את ציבור הנהגים החדשים, מפני שימוש מסוכן בכלי הרכב ומהנזקים הקשים שהוא מביא עמו. שיקול זה יבוא לביטוי בתוך מתחם העונש ההולם.

28. לנוכח האמור לעיל, יש לגזור על הנאשם עונש המצוי בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם, אך לא בתחתית המתחם. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. ארבעה חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 7.4.17 עד יום 10.4.17.

ב. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור אחת העבירות שבהן הורשע.

ג. קנס בסך 1,000 ש"ח או עשרה ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.4.19.

ד. שישה חודשי פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה.

ה. שישה חודשי פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה, על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור אחת העבירות שבהן הורשע.

29. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן.

30. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ט שבט תשע"ט, 04 פברואר 2019, בנוכחות הצדדים.